

မိမိ
သရဲစွန်း

ရေးသတဲ့

(နောက်တစ်အုပ်)

သရော်စာများ (၂)

(၁) ဂြိုဟ်မွေသည့်ခေါင်းလောင်း

မနောက ညနေ ငါးနာရီမှာ ခေါင်းလောင်းကြီးကို တွေ့သွားပြီတဲ့ဟူ၍ သတင်းစာရောင်းနေ သူက ကားဂိတ်တွင် အော်ရောင်းလေ၏။

မောင်စိုပြေတစ်ယောက်လည်း ခေါင်းလောင်းဆိုသည့်အသံကြားတော့ ခေါင်းထောင်သွားကာ သတင်းစာတစ်စောင် ခပ်မြန်မြန်ဝယ်လိုက်သည်။

လူတိုင်း ခေါင်းလောင်းကြီးကို စိတ်ဝင်စားနေသဖြင့် သတင်းစာကုန်သွားရင် မဖတ်လိုက်ရမှာလည်း စိုးသည်။ သတင်းစာပင် မဖတ်လိုက်ရ၊ ဘတ်စ်ကားလာသဖြင့် ကားပေါ် မြန်မြန်တက်လိုက်ရသည်။

စိုပြေကား ခေါင်းလောင်းကြီးကို စပြီးရှာမယ်ဆိုကတည်းက စိတ်ဝင်စားနေခြင်းဖြစ်သည်။

စားလည်း ခေါင်းလောင်းကြီးအကြောင်းစဉ်းစား၊ အိပ်လည်း ခေါင်းလောင်းကြီးကို အိပ်မက်မက်။

ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် ခေါင်းလောင်းကြီးကိုသာ မျက်စိထဲ မြင်နေပြန်၏။

စကားပြောရာတွင်လည်း ခေါင်းလောင်းကြီး မပါမပြီး။ စကားသုံးခွန်းပြောလျှင် နှစ်ခွန်းက ခေါင်းလောင်းကြီးအကြောင်း ဖြစ်နေသည်။

ဖေ့ဘုတ်တွင် စတေးတပ်တင်လျှင်လည်း ခေါင်းလောင်းကြီးအကြောင်း၊ ကွန်မန်ဒိုပေးလျှင်လည်း ခေါင်းလောင်းကြီး။ အခု စာရေးတာတောင်မှ ခေါင်းလောင်းဆိုသည့် စာသားပေါင်း (၄၈)ခု ပါ၏။ (မယုံလျှင် လိုက်ရှာကြည့်) ခေါင်းလောင်းရှာနေသူတွေတောင် စိုပြေလောက် ခေါင်းလောင်းကြီးအကြောင်း စိတ်ဝင်စားမည်မထင်။

စိုပြေ ခေါင်းလောင်းကြီးကို စိတ်ဝင်စားသည့် အကြောင်းရင်းများစွာ ရှိပါသည်။

စိုပြေသည် သန်လျင်တွင် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ပြီး ခေါင်းလောင်းကြီးလည်း သန်လျင်ကိုလာရင်း ရေထဲသို့ ကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုခေါင်းလောင်းကြီးကို သယ်လာခဲ့သူ ငဇင်ကာဆိုသည့် ပေါ်တူဂီကြီးကလည်း စိုပြေအိမ်နားတွင် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ပြန်၏ ။

သက်ရှိတော့မဟုတ်။ ငဇင်ကာ၏ အုတ်ဂူ အိမ်နားတွင်ရှိခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

ထို့အတူ ခေါင်းလောင်းကြီးကို နဂါးများစောင့်ရှောက်ထားသည်ဆိုသည်ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားမိပြန်သည်။

ငယ်ငယ်ကတည်းက နဂါးကိုမြင်ဖူးချင်သောစိတ်ကလည်း အင်မတန်ပြင်းပြခဲ့သည်။ ဖူးကြီးမှာ နဂါး ခြေရာတွေ့သည်ဆိုသဖြင့်လည်း သွားကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။

မင်းဘူးတွင် နဂါးရှိသည်ဆို၍ လည်း သွားကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။ တစ်ခါမှ မတွေ့ခဲ့ရ။

ခေါင်းလောင်းကြီးကို နဂါးကြီးစောင့်ရှောက်ထားသည်ဆိုတော့ ခေါင်းလောင်းကိုတွေ့ရလျှင် နဂါးကို တွေ့မည်သာ။

ဒါဆို စိုပြေမြင်ဖူးချင်သော နဂါးကြီးကိုလည်း တွေ့ရတော့မည်။ သို့သော်လည်း အနီးကပ်တော့ သွားမကြည့်ရဲ။ နဂါးမျက်စောင်းထိုးလျှင် ပြာကျသွားတတ်ဟု ကြားဖူးသဖြင့် ကြောက်လည်းကြောက်မိ သည်။

ဒါကြောင့်လည်း စိုပြေကြသာ ခေါင်းလောင်းကြီးကို ယနေ့အထိ သွားမကြည့်သေးခြင်းဖြစ် သည်။

စိုပြေလို ခေါင်းလောင်းကြီးကိုစိတ်ဝင်စားသူတွေ

အများအပြားသွားကြည့်နေကြသည်ဟုလည်း သတင်းထဲတွင် တွေ့နေရသည်။

ထိုလူများအတွက်လည်း စိတ်ပူမိပြန်သည်။ ခေါင်းလောင်းကြီးနှင့်အတူ

နဂါးကြီးပါလာပြီး လူတွေကို မျက်စောင်းထိုးလျှင်မခက်လော။

မျက်စောင်းထိုးသည်ဟုဆိုတော့ နဂါးမဖြစ်ဖို့များသည်။

စိုပြေကတော့ နဂါးမျက်စောင်းဒဏ်ကို ခံနိုင်အောင်

ပါဝါရိန်းဂျားဝတ်စုံဖြစ်ဖြစ်၊ အိုင်းရွန်းမန်းဝတ်စုံဖြစ်ဖြစ် ဝတ်ပြီးမှ သွားကြည့်ရန်

စိတ်ကူးထားသည်။

ခေါင်းလောင်းကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ လည်း အမျိုးမျိုး

စိတ်ဝမ်းကွဲပြားနေကြ၏ ။

အချို့လည်း ခေါင်းလောင်းကြီး တကယ်မရှိ။ နဂါးက

စောင့်ရှောက်ထားသည်ဟု ဆိုသူတွေကို လှောင်ကြသည်။ စိုပြေကတော့

နဂါးကြီးစောင့်ရှောက်ထားသည်ဆိုသည်ကို ယုံသည်။

ဘာကြောင့် ယုံသလဲဆိုလျှင် သူများပြော၍ ဖြစ်သည်။

အချို့လည်း ခေါင်းလောင်းကြီးက တန်ချိန် ၃၀၀ နီးပါးရှိသဖြင့်

ဆယ်လို့ရလျှင် ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ခေါင်းလောင်းကြီးဖြစ်လာမည်ဟု ဆိုကြသည်။

အချို့ကလည်း ခေါင်းလောင်းကြီး ဒီလောက်မကြီးနိုင်။ မြန်မာတွေက

ချဲ့ကားလွန်းသည်။ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ခေါင်းလောင်းကြီးကို ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်

ဘယ်လိုတင်မလဲဟု ပြန်မေးသည်။

အချို့လည်း ခေါင်းလောင်းကြီးမှာ ရေတွေ၊ သဲတွေ တိုက်စားသွားသဖြင့်

မရှိနိုင်တော့ဟု ဆိုကြပြန်သည်။

အချို့ကလည်း ခေါင်းလောင်းကို ရှာခြင်းမဟုတ်၊ ခေါင်းလောင်းနှင့်အတူ

နစ်မြုပ်သွားသည့် ရတနာ သတ္တော ၇ လုံးကို ရှာခြင်းဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမပြောဘဲ ခေါင်းလောင်းရှာသသည့်သင်္ဘောပေါ်ကို အတက်မခံခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

အချို့ကတော့ သင်္ဘောပျက်များတွင်ရှိသည့် ရတနာများကိုရှာနေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုပြန်သည်။

ဒီလိုမျိုး တစ်ယောက်တစ်မျိုးပြောနေသဖြင့် စိုပြေလည်း ဘယ်သူ့ကို ယုံရမှန်း မသိတော့။

ဟိုလူပြောလဲ ဟုတ်မှာပါပဲလေ။ ဒီလူပြောလဲ ဟုတ်မှာပဲလေဟု ရေရွတ်ကာ အယုံလွယ်

သော စိုပြေခမြာ စိတ်သောကရောက်ရသည်။

ဒီကြားလူတွေကလည်း ခေါင်းလောင်းကြီးတွေတော့ရော ဘယ်လုပ်ရမှာလဲ။ ဒီခေါင်းလောင်းရှာတဲ့ ပိုက်ဆံ အခြားအကျိုးရှိတဲ့နေရာမှာ သုံးပါလား။

စသည့်ဖြင့် ပြောကြတော့ အင်း ... သူတို့ပြောတာလဲ ဟုတ်ပါလားလေဟု တွေးမိပြန်သည်။

နောက်တော့ ဒီခေါင်းလောင်းကြီးက ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ပဲ။ ဒါမျိုးကို ရအောင်ရှာ ရမည်။ စသည်ဖြင့် ဆိုသူက ဆိုပြန်သည်။

ခေါင်းလောင်းကြီးကို မတွေ့သေးသော်လည်း ဒီခေါင်းလောင်းကို မွန်ပိုင်တယ်။ ဗမာပိုင် တယ် စသည်ဖြင့်လည်း အငြင်းပွားကြပြန်သည်။

ခေါင်းလောင်းကို သွန်းသည့် ဓမ္မစေတီမင်းက မွန်လူမျိုးဟု သိရသည်။ ပေါ်တူဂီက ယူသွား သဖြင့် ပေါ်တူဂီပိုင်တယ်ဟုတော့ မဆိုကြသေး။ စီရော်နယ်ဒိုတို့ မသိသေးလို့ ဖြစ်မည်။

မွန်နှင့်ဗမာ အငြင်းပွားရုံတင်မဟုတ်။ ခေါင်းလောင်းကြီးက
ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဖြစ်သဖြင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနနဲ့သာ ဆိုင်တယ်။ အခြား
မဆိုင်သူလက်ဝယ်မှာထားရင် ဥပဒေအရ အရေး ယူခံရမယ်။ စသည်ဖြင့်
မတွေ့သေးသော ခေါင်းလောင်းကို လုနေကြပြန်သည်။

အချို့ကလည်း ခေါင်းလောင်းကြီးသည် မိချောင်းနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ပြီး
သွန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ရေတွင်ပျော်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပြန်တွေ့လျှင် ရေထဲတွင်
စိမ့်ထားသင့်ကြောင်း အကြံပြုကြသည်။

စိုပြေအထင် ခေါင်းလောင်းကို နဂါးတင်မဟုတ် မိကျောင်းပါ
စောင့်ရှောက်နေပုံရသည်။

လက်ရှိအချိန်တွင် ခေါင်းလောင်းကြီးကို အမှီပြုပြီး
စီးပွားဖြစ်နေသူတွေကတော့ သမ္ဗန် သမားတွေဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်
ငါးရာတစ်ထောင်နှင့် ခေါင်းလောင်းကြီးဆယ်နေသည်ကို လိုက် ပို့ပေးသည်။

ကမ်းနားကဆိုလျှင် သိပ်ဝေးသဖြင့် မမြင်ရ။
မှန်ပြောင်းအငှားလုပ်ငန်းလည်း တွင်ကျယ်လာ သည်။ တစ်ခါကြည့် ၂၀၀ ဆိုလား။

ဒါ့အပြင် ခေါင်းလောင်းသမိုင်း စာရွက်တွေကိုလည်း တစ်ရွက်နှစ်ရာနှင့်
ရောင်းချသူများ လည်းရှိ၏ ။ ခေါင်းလောင်းလာကြည့်ပြီး
ခေါင်းလောင်းအကြောင်းမသိလျှင် မဖြစ်သဖြင့် ဝယ်ကြပြန် သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုအချိန်ကား ခေတ်မီသူတိုင်း ခေါင်းလောင်းကြီးကို
သွားကြည့်ကြသည်။ ခေါင်းလောင်းကို သွားမကြည့်လျှင် ခေတ်မီမီ။

စိုပြေကတော့ ယနေ့အထိ ခေတ်မီမီသေး။ နဂါးမျက်စောင်းကို
ကြောက်၍ ပင်။

ပါဝါရိန်းဂျား၊ အိုင်းရွန်းမန်းဝတ်စုံတွေကလည်း ဈေးကြီးလွန်းလှသည်။

ဒီဝတ်စုံတွေမပါဘဲ လည်း ခေါင်းလောင်းကြီးကို သွားမကြည့်ရဲ။

စဉ်းစားကြည့်မိတော့ နဂါးသည် ဂဠုန်ကိုကြောက်၏ ။ ဒါဆို
ဂဠုန်တစ်ကောင်လောက်ခေါ်

သွားပြီး ကြည့်လျှင်တော့ အန္တရာယ်မရှိနိုင်။

သို့သော်လည်း ဦးနုတို့ခေတ်တုန်းကတော့ ဈေးသည်တွေကို
လိုက်ဖမ်းသည့်ဂဠုန်ရှိသည် ဟု ကြားဖူးသည်။ ယနေ့ခေတ်မှာတော့ ဈေးသည်ကို
လိုက်ဖမ်းသူမှာ ဂဠုန်မဟုတ်ဘဲ စည်ပင်များ သာဖြစ်နေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဂဠုန်တစ်ကောင်လောက်တော့ ရအောင်ရှာရမည်။

ဂဠုန်ရလျှင် နဂါးကိုဖမ်းခိုင်းပြီး ရုံသွင်းပြစားလျှင်တောင်
တော်တော်စီးပွားဖြစ်မည်ဟုလည်း တွေးမိပါသည်။ သို့သော်လည်း ဂဠုန်ကိုရှာဖို့က
ပိုခက်သေးပြန်သည်။

တကယ်တော့ ဂဠုန်ဆိုသည်မှာ အတောင်ပါသဖြင့်
ငှက်မျိုးနွယ်ဝင်ဖြစ်ဖို့များသည်။

ပုံတွေထဲမှာတွေ့တာတော့ အချွန်အတက်တွေလည်းပါသည်။
ဝတ်စုံလည်းဝတ်ထားသည်။ ဇာတ်ပွဲများတွင်လည်း မကြာခဏပါတတ်သည်။

ယခုအချိန်သည် ပွဲတွေနားထားသည့်ရာသီဖြစ်သဖြင့်
ဂဠုန်ဝတ်စုံကိုသွားငှားလျှင်တော့ ရ လောက်သည်ဟု တွေးမိပြန်သည်။

ဒီလို ဂဠုန်ဝတ်စုံဝတ်ပြီး သွားကြည့်လျှင်တော့ နဂါးပေါ်လာလျှင်လည်း
ကြောက်စရာမလို တော့။ နဂါးသာ စိုပြေကို ဂဠုန်ဟုထင်ပြီး ထွက်ပြေး။

လူတွေကတော့ စိုပြေကို အရူးဟုထင်လေမလားမသိ။
ဂဠုန်ဝတ်စုံဝတ်ပြီး လူတွေအသက် ကို ကယ်တာကို သိလျှင်တော့
ကျေးဇူးတင်ကြလိမ့်မည်။ စိုပြေအတွေးနဲ့ စိုပြေကတော့ တော်တော် ဟုတ်သည်။

ခေါင်းလောင်းတွေ့ပြီဆိုသည့် သတင်းစာကိုတော့ ကားပေါ်တွင်
မတ်တပ်ရပ်နေရသဖြင့် မဖတ်ရသေးပေ။ ခေါင်းလောင်းပဲတွေ့တာလား။ နဂါးက
ဘယ်နားကျန်ခဲ့လဲဟုလည်း တွေးနေမိ ပြန်သည်။

သန်လျင်တံတားပေါ်ဖြတ်တော့ ခေါင်းလောင်းကြီးရှာနေသည့် နေရာကို
စိတ်ဝင်တစား လှမ်းကြည့်ဖြစ်သည်။ ကားပေါ်လာလူများကလည်း စုံပြေလိုပင်
ခေါင်းလောင်းရှာရာနေရာကို လှမ်း ကြည့်ကြသည်။ ဘာမှတော့ မထူးခြား။

မြို့ထဲရောက်လို့ နေရာရတော့မှ သတင်းစာကို လှန်ကြည့်မိတော့သည်။
ခေါင်းလောင်းကြီး ကိုတော့ တွေ့သည်။ ဒါပေမဲ့ ရေအောက်မှာမဟုတ်။

မိုးပေါ်တွင်ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်က တိမ်တွေသည်
ခေါင်းလောင်းပုံသဏ္ဌာန် ဖြစ်နေသည် တဲ့။ ပုံကိုသေချာကြည့်တော့
ခေါင်းလောင်းနှင့်လည်း မတူ။ ဘာကြီးမှန်းလည်း မသိ။

စုံပြေခမြာ ‘ဆုံးပေါ့ တစ်ရာ’ ဟုသာ ရေရွတ်လိုက်မိတော့သည်။

မည်သို့ဆိုဆို ခေါင်းလောင်းကြီးနှင့် နဂါးကြီးကတော့ သေချာပြီ။

နောက်နေ့ သတင်းစာတွင်လည်း ခေါင်းလောင်းကြီးကို စောင့်နေသည့်
နဂါးက လှည်းကူးရှိ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကိုလည်း ဝင်ပူးသည့် သတင်း
ပါလာပြန်သည်။

ဘာတဲ့ ... နဂါးကို သောင်တူးစက်ပိနေလို့ နည်းနည်းလောက်
ဖယ်ပေးပါဆိုလား။

ဒီကြားထဲတွင် နဂါးက ပိုက်ဆံလာလှူသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို
ဝင်ပူးပြီး သတင်းမထုတ်

ပြန်ရန် တားမြစ်သေးသည်တဲ့။

စုံပြေထင်သည့်တိုင်းပင်။ ခေါင်းလောင်းကြီးရှာဖွေခြင်း

နောက်ဆုံးနေ့တွင် ဦးဆောင်ရှာဖွေ သူ ဦးစံလင်းက သတင်းထုတ်ပြန်သည်။

ခေါင်းလောင်းကြီးကို ရွှေရောင်နဂါးမင်းကြီးက ဆီမီးများဖြင့်
ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ပူဇော်နေ သဖြင့် သတင်းထုတ်ပြန်မှု
နောက်ကျခြင်းဖြစ်ကြောင်း။

ခေါင်းလောင်းကြီးကို တွေ့နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဆယ်ရန်
ကြိုးများဝယ်ယူနေကြောင်း ဆိုလေ သည်။

ခေါင်းလောင်းကြီးကို အပြီးသတ်ဆယ်ယူမည်ဟု ပြောထားသည့်
၂၆ရက်နေ့ကို ကျော်လွန် လေပြီ။ သို့သော်လည်း ယခုအထိတော့
ခေါင်းလောင်းကြီးကို နဂါးကြီးစောင့်ရှောက်နေသည်ဟူ သော သတင်းမှလွဲ၍
မထူးခြားသေး။

လူအများလည်း စိတ်ပျက်လာသည်။ သို့သော်လည်း အားမလျှော့သေး
နေ့စဉ်သွားကြည့် နေကြသူတွေ ရှိသည်။

ကောလဟလကလည်း ပေါင်းစုံ။

တစ်ရက် ... စိုပြေလည်း ခေါင်းလောင်းဆယ်ရာ နေရာကို
ရောက်သွား၏ ။ အစက ကြံစည် ထားသလို ဂဠုန်ဝတ်စုံလည်း ငှားမရသဖြင့်
မဝတ်ဖြစ်ပါ။ ထိုစဉ် ခေါင်းလောင်းဆယ်ရာကို လာ ကြည့်နေသော
လူတစ်ယောက်က သူ့အမျိုးထံကို ဖုန်းဆက်နေသည်။

‘ဟယ်လို အေး ... ခေါင်းလောင်းကြီးလား ... ဒီမှာတော့
မပေါ်သေးဘူးကွ။ အင်တာ နက်မှာတော့ ပေါ်နေပြီပြောတယ်။
အင်တာနက်ပေါ်တက်ကြည့်ပြီးရင် ပြန်ပြောကွာ’တဲ့။

မကြာမီ ‘ညက နဂါးတစ်ကောင် ဖမ်းမိတယ်။ ပုံတွေရမယ်’ဆိုသဖြင့်
နဂါးကို မြင်ဖူးချင် သော စိုပြေခမြာ တစ်ပုံကို တစ်ထောင်နှင့် ဝယ်လိုက်ရပြန်သည်။

(နောက်နေ့ အင်တာနက်တွင် ရှာကြည့်ရာ ဘရာဇီးမှ မြွေတစ်ကောင်ဟု သိရပါသည်)

ဟိုဟိုဒီဒီ စပ်စုကြည့်တော့ မြစ်လယ်ကို မမှိတ်မသုန်
စိုက်ကြည့်နေသောလူတစ်ယောက်ကို တွေ့သဖြင့် သူ၏ ခေါင်းလောင်းအပေါ်
ယုံကြည်မှုကိုလည်း လေးစားသွားသည်။

သို့နှင့်

‘ဘာတွေ ကြည့်နေတာလဲဗျ။ ခေါင်းလောင်းကြီး ထွက်မပြေးပါဘူး။
အချိန်တန် ပေါ်လာမှာ ပေါ့’ ဟု အာချောင်လိုက်မိသည်။

‘ခေါင်းလောင်းကို ကြည့်တာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ ..’

‘ဟင် ... ဒါဖြင့် ဘာလာကြည့်နေတာလဲ။ ကျုပ်လိုပဲ
နဂါးကိုမြင်ဖူးအောင် လာကြည့်တာ လား။ ရှေ့ ဒီမှာ ညကမိတဲ့ နဂါးရဲ့ပုံ
အမောက်လည်း ပါဘူး’

‘အဲ့ဒါ အင်တာနက်က ပုံကြီးပါဗျာ။ နဂါးလည်း
လာကြည့်တာမဟုတ်ပါဘူး’

‘ဒါဖြင့် ဘာလာကြည့်တာလဲဗျ’

‘ဟို ... ခေါင်းလောင်းဆယ်တဲ့လူတွေ ဘယ်အချိန် ထွက်ပြေးမလဲ
စောင့်ကြည့်နေတာပါ ဗျာ။ အလှူငွေတွေရထားတာ အများကြီးမဟုတ်လား’

စုံဖြေ

6:21 PM 8.16.2014

The Voice

(၂) ရိုမန်ဘော့

အောင်ရင်ငြိမ်း၏ အပြာစာအုပ်ကို ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးတစ်ခုက
ဝယ်ယူလိုက်သည်ဟု သ တင်းများထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုစာအုပ်ကို မကြာမီ ရုပ်ရှင်ရိုက်တော့မည်။ မင်းသားမင်းသမီးများ
ရှာဖွေနေသည်ဟု ဆို ကြသည်။

ရုပ်ရှင် ဗီဒီယိုလောကကြီးတစ်ခုလုံး လှုပ်ရှားသွားတော့သည်။

မော်ဒယ်လောကကြီးလည်း လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း ဖေ့ဘုတ်ပေါ်တွင် နာမည်ကြီးလာသူကတော့
အောင်ရင်ငြိမ်းပင်။

ခင်ဝင့်ဝါတို့၊ မိုးစက်ပိုင်ထက်ပင် နာမည်ကြီးနေသည်။
ဖေ့ဘုတ်ပေါ်တွင်လည်း အောင်ရင် ငြိမ်း၊ အပြင်လောကတွင်လည်း အောင်ရင်ငြိမ်း။

မယ်လည်းမဟုတ်၊ မောင်လည်းမဟုတ်ဘဲ အောင်ရင်ငြိမ်း
ဘာကြောင့်နာမည်ကြီးပါသ နည်း။ သူရေးသောစာအုပ်ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အောင်ရင်ငြိမ်းသည် ကဗျာဆရာဖြစ်၏ ။ ယခုတော့ ဝတ္ထုဖြင့်
နာမည်ကြီးလေပြီ။ အရပ် စကားဖြင့်ဆိုသော် ပေါက်သွားသည်။

ပေါက်လွန်းလို့လည်း သူ့စာအုပ်အကြောင်း စာတွေရေးပြီး
ဂုဏ်ပြုနေကြရခြင်းဖြစ်သည်။ စာအုပ်နာမည်ကတော့ ခေါ်ရခက်သည်။

စိုပြေလည်း မခေါ်တတ်။ သို့သော် အောင်ရင်ငြိမ်းဆိုသည်နှင့်
သူ့စာအုပ်ကို တန်းသိသည်။

ရတနာဝင်းထိန်၊ မန္တလာမောင်မောင်တုတ်တို့ပြီးလျှင်
အောင်ရင်ငြိမ်းပဲဟု ဆိုကြသည်။ သို့ သော် ရတနာဝင်းထိန်ကို လူတိုင်းမသိ။
အောင်ရင်ငြိမ်းကိုတော့ လူတိုင်း သိသွားပြီ။

အောင်ရင်ငြိမ်း အရေးအသားတွေက ရဲရင့်လွန်းသည်။ ဖတ်သူတိုင်း ဟာကနဲ ဟင်ကနဲ ဖြစ် သွားကြသည်။

တကယ်တော့ စိုပြေလည်း မဖတ်ရသေး။ စာအုပ်က ရောင်းဈေး ၂၅၀၀ ဆိုသော်လည်း ပေါက်သွားသောကြောင့် ၈၀၀၊ ၁၀၀၀ ဖြစ်သွားသည်။

ဒါတောင် ဝယ်လို့မရတော့။ ရတနာဝင်းထိန်တို့ကို အများကြီးကျော်တက်သွားခြင်းဖြစ် သည်။ ရတနာဝင်းထိန်တို့က ပန်းဆိုးတန်းတွင် တစ်အုပ် ၅၀၀ ပဲ ပေးရသည်မဟုတ်ပါလား။

ရဲရင့်လွန်းသော အရေးအသားအောက်တွင် လူတွေ ပွဲဆူကုန်သည်။ အောင်ရင်ငြိမ်းက တော့ သူ့စာအုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အနုပညာ အသေခံဗုံးခွဲခြင်းဟု ဆိုသည်။ ဗုံးကတော့ ကွဲသွား သည်။ အောင်ရင်ငြိမ်းကတော့ မသေ။ ပို့လို့တောင် တောက်ပြောင်လာသည်။ ရဲရင့်သော အရေးအ သားများကို ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦးက ပြန်လည်ဖောက်သည်ချသည်။

ထိုဆောင်းပါးရှင်၏ စာပုဒ်များကြောင့် အောင်ရင်ငြိမ်းလည်း ပိုလို့ပင် နာမည်ကြီးလေ သည်။ ပျော်စရာကြီးဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာအများအပြားကတော့ အောင်ရင်ငြိမ်းကို အားကျကြသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ စာရေးလာသော်လည်း အောင်ရင်ငြိမ်းလောက် နာမည်မကြီးလာခဲ့။

ဒါကြောင့် အောင်ရင်ငြိမ်းကို အတုယူပြီး ရေးကြဖို့ ပြင်ဆင်လာကြသည်။ အချို့လည်း ရေး ပင်ရေးနေပြီ။ နောက်လလောက်ဆိုလျှင် ထွက်လာဖို့ရှိသည်။

အောင်ရင်ငြိမ်းကို ပြန်ကြားရေးက တရားစွဲမည်ဟု သတင်းကြားသောကြောင့် နည်းနည်း ငြိမ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

တသက်လုံး ပြန်ကြားရေးကို မကောင်းပြောလာခဲ့သူတို့ပင် ယခုတော့ ပြန်ကြားရေးကို ချီးကျူးကြသည်။ လုပ်ရပ်မှန်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

သူတို့ကိုတော့ အောင်ရင်ငြိမ်းဘက်တော်သားတွေက ကွန်ဆာဗေးတစ်တွေဟု စွပ်စွဲကြပြန် သည်။

ပြန်ကြားရေးက တရားစွဲမည့်အခြေအနေကို ထုတ်ဝေသူအများအပြားနှင့် အွန်လိုင်းပေါ်တွင် အပြာစာပေရေးသားနေကြသူများကလည်း စောင့်ကြည့်နေကြပြန်သည်။

အခြေအနေကောင်းလျှင် စိုပြေပင်လျှင် ရတနာဝင်းထိန်၊ မန္တလာမောင်မောင်တုတ်၊ ဖိုက် တာကိုကို၊ တပ်ကြပ်ကြီး၊ စသည့်အပြာစာရေးဆရာများ၏ ပတ္တမြားကို မူပိုင်ခွင့်ဝယ်ပြီး စီးရီးလိုက် ထုတ်ရန် ကြံစည်နေသည်။

အချို့ကလည်း အွန်လိုင်းပေါ်ရှိ အပြာစာရေးဆရာတို့၏ စာပေများက ပိုလို့ပင် စကားလုံးအ သုံးအနှုန်းရဲရင့်ကာ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်ကောင်းသေးသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ဒါကတော့ တရားဝင်ထွက်လာမှ ကြည့်ရမည်။ မကြာမီ တရားဝင်ထွက်လာဖို့လည်း အခြေ အနေရှိသည်။

အောင်ရင်ငြိမ်း၏ အနုပညာဗုံးက လူတိုင်းကို ထိမှန်သည်။ များသောအားဖြင့် ဗုံးဒဏ်မိသူ တို့ ထုံးစံအတိုင်း အော်ကြ၊ ဟစ်ကြသည်။ ဆဲကြ ဆိုကြသည်။

အချို့ကလည်း ဂျူး၏ အမှတ်တရဆိုသည့် စာအုပ်ကို ပြန်လည်ထောက်ပြကြသည်။ ဂျူး တုန်းကလည်း ဝေဖန်ခံရသည်ပေါ့။ သို့သော် ဂျူးတုန်းကတော့ လိင်ဆက်ဆံခန်းမပါ။

အောင်ရင်ငြိမ်းကို အပြာစာအုပ်ရေးသမားဟု ဝေဖန်သူများကို
စာသေချာမဖတ်သူများဟု အောင်ရင်ငြိမ်းဘက်တော်သားများက
ပြန်လည်ဝေဖန်လိုက်ပြန်သည်။

စာအုပ်ထဲမှာပါသည့် အိုရှိုး၏ ဒဿနတွေက ဘယ်စာအုပ်မှာပဲဖတ်ဖတ်
ဖတ်လို့သည်။ ရိုး ပင် ရိုးနေပြီ။

ဒါကြောင့် အောင်ရင်ငြိမ်းသည် ဒဿနပညာရှင်တွေကို
ဗန်းပြပြီးလုပ်စားသူဟု ဆိုပြန်လေ သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စာအုပ်ကလည်း တရားဝင်ထွက်လာပြီ။
ဖတ်သူတွေလည်း ဖတ်ပြီးကြပြီ။

ကြိုက်သူတွေလည်း ကြိုက်ကြသည်။ ကြိုက်သော်လည်း ယဉ်ကျေးမှုနှင့်
မကိုက်ဟု ဆိုကြ သူတွေလည်း ဆိုကြသည်။ မကြိုက်သော်လည်း တိုးတက်လာသော
စာပေမို့ ကြိုဆိုသူတို့ကလည်း ကြိုဆိုကြသည်။

မသေချာသေးသော အတွင်းစကားများအရ မကြာမီ
ရုပ်ရှင်ရိုက်တော့မည်ဖြစ်သော ထိုစာ အုပ်ကို မင်းသားမင်းသမီးများကလည်း
အပြေးအလွှား ဝယ်ဖတ်နေကြပြီ။

မင်းသားအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ချင်သူတို့ကလည်း တန်းစီနေကြပြီ။
ပရိသတ်များကလည်း ဘယ်သူတွေ မင်းသားဖြစ်ပြီး ဘယ်သူတွေ
မင်းသမီးဖြစ်မည်ကို စောင့်နေကြပြီ။

ပရိသတ်များကတော့ မင်းသားဖြစ်လာမည့်သူကို တစ်ခုပဲမှာသည်။

‘ဇာတ်လမ်းအရဆိုရင်တော့ မင်းသား လျှာဇောင်းထက်ဖို့လိုတယ်’ ဟူ၍
ဖြစ်သည်။

*

(၃) အလုပ်ပြောင်းမည်

စိုပြေ အလုပ်ပြောင်းတော့မည်။ မပြောင်းလို့မဖြစ်တော့။ ပြောင်းအောင် ဖန်တီးလာတော့ လည်း ဘယ်တတ်နိုင်မလဲပေါ့လေ။ အလုပ်ဝင်စကတော့ အခြေအကောင်းသေးသည်။ အခုနောက် ပိုင်းတော့ အဆင်မပြေတော့။

အစက သည်းခံပါ၏ ။ အခုနောက်ပိုင်း သည်းမခံနိုင်တော့။ ရှေ့ဆက်လည်း ဘယ်လောက် သည်းခံရမလဲ မသိ။

သည်းမခံနိုင်သည့်အဆုံးတော့ အလုပ်ပြောင်းရုံပဲ တတ်နိုင်တော့သာပ။

စိုပြေ အလုပ်စဝင်တော့ မြေနီကုန်းမှာ ခုံးကျော်တံတားမဆောက်သေး။ အခုတော့ စ ဆောက်ချေပြီ။

ဒီလို ခုံးကျော်တံတားဆောက်တာ ဘယ်လောက်ကြာမယ်မှန်းမသိ။ သူတို့အဆိုအရတော့ နောက်နှစ် ဧပြီလမှာ ပြီးဖို့ မျှော်လင့်သည်တဲ့။ သိပ်မသေချာနိုင်။

အရင်တုန်းကလည်း လှည်းတန်းတို့၊ ဘုရင့်နောင်တို့ကို ၄လနှင့် အပြီးဆောက်မည်၊ ၆လ နှင့် အပြီးဆောက်မည်ဟု ကြုံးဝါးခဲ့ကြဖူးသော်လည်း တကယ်တမ်းတော့ မပြီး။

အစကတည်းက ဒီလောက်ပိတ်သည့်လမ်း ခုံးကျော်တံတားဆောက်ပြီဆိုတော့ မပိတ်ဘဲ ဘယ်နေတော့မည်နည်။

ခုံးကျော်တံတားကလည်း မဆောက်လို့မဖြစ်ပြန်။ ပြည်သူပြည်သားတွေ ကားလမ်းပိတ် သည်ကို မကြည့်နိုင်သော အစိုးရမင်းများ၏ စေတနာတွေပေါ့လေ။

ကားလမ်းပိတ်တာကိ ခုံးကျော်တံတားဆောက်ခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းမည်ဟု အစိုးရမင်းတို့ ဆုံး ဖြတ်ထားပုံရသည်။

အင်းစိန်ဘက်တွင်နေသော စိုပြေသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိသည်။ သူက

လှည်းတန်းကို ဖြတ်ပြီး သွားရမည့် အလုပ်မလုပ်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

စိုပြေက သန်လျင်ဘက်က လာသူဆိုတော့ မြေနီကုန်းကိုကျော်ပြီး အလုပ်မလုပ်ဟု တွေး ထားသည်။

တစ်နေ့တစ်နေ့ အလုပ်နှင့်အိမ် အသွားအပြန် ကားစီးချိန် ၅နာရီကျော်သည်။ တစ်ခါတလေ ဖိနာရီတွေ ဘာတွေဖြစ်ကုန်သည်။

ဒီလိုမျိုး အချိန်တွေကုန်နေတာကို မခံစားနိုင်တော့။ ကားပေါ်မှာ နေရာရလျှင်လည်း တော် သေးသည်။ အမြဲလိုလို မတ်တပ်ရပ်ပြီးစီးနေရသဖြင့် မသက်သာ။

အချိန်တွေ အလဟဿ ကုန်သည်။ ဒီလိုအချိန်မှာ အိပ်နေလျှင် တော်တော်အိပ်ရေးဝမည်။

ဒါကြောင့် အလုပ်ပြောင်းမည်ဟု ဆိုခြင်းပင်။

မပြောင်းလို့လည်း မဖြစ်တော့။ နေ့စဉ် အလုပ်နောက်ကျနေသဖြင့် မကြာမီလည်း အထုတ် ခံရတော့မည်ထင်သည်။ အခုတောင် နောက်ကျလို့ အဖြတ်ခံရတာ က သောင်းချီနေပြီ။

လမ်းပိတ်ခြင်းကို ခုံးကျော်တံတားဆောက်ခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းနည်းကိုတော့ သဘောကျပါ၏ ။ သို့သော်လည်း ခုံးကျော်တံတားတွေဆောက်လို့ရော လမ်းမပိတ်တော့ဘူးလား။

မကြာသေးမီကလည်း လှည်းတန်းကို ခုံးကျော်တံတားဆောက်ပေးသည်။ အခု လှည်းတန်း ခုံးကျော်တံတားပြီးသွားပြီ။ ကားမပိတ်တော့ဘူးလား။ ပိတ်ဆဲပါ။

အင်းစိန်လမ်းမဘက်တွင်တော့ ယခင် တံတားမဆောက်ခင်တုန်းကအတိုင်း ကားလိမ်းပိတ် တုန်း။ တစ်ခါတလေ

အရင်ကထက်တောင် ပိုကြာသေးသည်။

ပိတ်သည့်အကြောင်းရင်းကတော့ အများကြီးရယ်။

လမ်းမပေါ်မှာ ကားတွေရပ်ထားတာလို့။ ဈေးဆိုင်တွေ ပြည့်နေလို့။
နောက်ပြီးတော့ မီးပွိုင့် လွှတ်သည့်စနစ်။ အင်းစိန်လမ်းမမီးပွိုင့်ကို
ပြိုင်တူလွှတ်ပေးဖို့ ရပါလျက်နှင့် ကွေ့ကားကို ဦးစားပေး ပြီး အသွားတစ်ခေါက်
အပြန်တစ်ခေါက် လွှတ်ပေးသည်။

ဒီခုံးကျော်တံတားနဲ့ ပတ်သက်လို့ တစ်ခုပြောရဦးမည်။
ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးဌာနက ဒု ညွှန်မှူးတစ်ယောက်က တံတားကုန်ကျစရိတ်ကို
တွက်ချက်ပြသည်။

ခုံးကျော်တံတားကို အစိုးရဆောက်လျှင် တစ်ပေပတ်လည်ကိုဆိုလား
၁၅သိန်းပဲ ကုန်မည် တဲ့။ ကုမ္ပဏီကို ဆောက်ခိုင်းလိုက်တော့ ၆၅ သိန်း ကုန်သည်တဲ့။

ကုမ္ပဏီက သုံး လေးဆ မြတ်သွားသည့် သဘောပင်။
တင်ဒါချပေးသည့်လူကြီးကို ဂါရတာ ပါမပါတော့မသိ။ အဲ့ဒါတွေက
ကိုယ်နဲ့မှမဆိုင်တာ ... ထားတော့ ... ။

ကိုယ်နဲ့ဆိုင်တာ ကိုယ့်အလုပ် ...။

တကယ်တမ်း အလုပ်ပြောင်းမည်ဆိုတော့လည်း ဘယ်အလုပ်ကို
ပြောင်းမလဲ။

ဒီခေတ်ကြီးမှာ အလုပ်တစ်ခုရဖို့လည်း မလွယ်လှ။ ဘွဲ့ရသူတွေတောင်
ဆိုက်ကားတွေနင်း၊ ပဲပြုတ်တွေရောင်းနေတာဆိုတော့
အလုပ်တစ်ခုခုပြောင်းဖို့ကလည်း မဖြစ်သေး။

သူများတွေလို ဆိုက်ကားသွားနင်းလျှင်လည်း ‘မင်း ဘွဲ့လက်မှတ်ပြ’ ဆို
ခက်ဦးမည်။

နေ့စဉ် မြေနီကုန်းနှင့် လှည်းတန်းတွင် ကားပိတ်နေစဉ်
ဈေးသည်အများပြားကို တွေ့နေရ သည်။

ဒါကြောင့် စိုပြေလည်း ကားပိတ်သဖြင့် အလုပ်ထွက်ရတာ ကို
ပြန်ကလွဲစားချေပြီး မြေနီ ကုန်းဖြစ်ဖြစ်၊ လှည်းတန်းမှာဖြစ်ဖြစ် ဈေးရောင်းပြီး
လုပ်စားရမည်ဟု စဉ်းစားမိသည်။

ဘာရောင်းမလဲ။

စိုပြေက ဂျာနယ်လစ်လုပ်ခဲ့ဖူးတာဆိုတော့ ဂျာနယ်တွေ သတင်းစာတွေ
လျှောက်ရောင်းရင် ကောင်းမလား။ မဖြစ်သေးပြန်။ ဂျာနယ်တွေ၊ သတင်းစာတွေက
စောစောထပြီး ယူရသည်။ အိပ်ရေးတော့ မပျက်မခံနိုင်။

အခြားအလုပ်ရော။ မြေပဲစားလှော်ရောင်းသည့်အလုပ်။
ဒါလည်းမဖြစ်နိုင်။ အထုတ်သေး သေးသေးလေးတွေကို တစ်ရာနှင့်ရောင်းရတာ
တော့ မလုပ်ချင်။ အချဉ်ပေါင်းလည်း အလုပ်ရှုပ် သည်။ ဟိုစာအုပ်၊ ဒီစာအုပ်လည်း
ပေါက်ကရတွေအော်ပြီး လိုက်မရောင်းချင်။

သတိရပြီ။ ဒီအလုပ်ကတော့ လုပ်သူသိပ်မရှိ။ ဝင်ငွေကလည်း
တော်တော်ကောင်းသည်ဟု ကြားဖူးသည်။ တစ်ရက်ကို
သုံးလေးသောင်းဝင်သည်တဲ့။

ဘာရယ်တော့မဟုတ်။ ပိုက်ဆံတောင်းသည့်အလုပ်ပင်။

ဈေးရောင်းသလိုလည်း အရင်းပြုတ်မှာမကြောက်ရ။
ဆိုက်ကားနင်းသလို ဘွဲ့လက်မှတ် လည်း မလို။

သနားစရာ ရုပ်ခံလေးတစ်ခုပဲ လိုသည်။ ဒါကလည်း စိုပြေမှာ ရှိပြီးသား။

ဒါပေမယ့် စာရွက်ကလေးတွေနဲ့
လိုက်တောင်းတတ်တဲ့ကလေးတွေတော့ ရှိသည်။ သူတို့ နှင့်တော့

နယ်မြေလုသည့်ပြဿနာ ရှိနိုင်သည်။

ကိစ္စတော့မရှိ။ စမ်းချောင်း ၂၄ စခန်းက ရဲတွေနှင့် အချုပ်ထဲရောက်ရင်း
ခင်ခဲသည်ဆိုတော့ သူတို့ကို အကူအညီတောင်းရမည်။

နောက်လကစလို့ မြေနီကုန်းကားတန်းပေါ်မှာ
ပိုက်ဆံလိုက်တောင်းသည့် လူလတ်ပိုင်းတစ် ယောက်ကို တွေ့လျှင်တော့ စုံပြေလို့သာ
မှတ်လိုက်ပါလေ။

ကားပိတ်လို့ ဖြစ်သွားသည့် သူတောင်းစားပေါ့လေ။

စုံဖြေ

759 PM 9.17.2014

*

(၄) အုန်း တော်လှန်ရေး

ရန်ကုန် ယစ်မျိုးခွန်ဥပဒေကို ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြကြလေပြီ။

ဆန္ဒပြသူတွေကတော့ အရက်သ မားများလည်း မဟုတ်။

အရက်ဆိုင်ပိုင်ရှင်များလည်း မကန့်ကွက်။ ဒီတခါ

ကန့်ကွက်သူများကတော့ ဘာသာရေးသ မားများ ဖြစ်ကြကုန်၏ ။

ဘာသာရေးသမားများက သူတို့နှင့် ဘာမှမဆိုင်သည့်

ယစ်မျိုးခွန်ဥပဒေကို ဘာကြောင့် ကန့်ကွက်ကြလေသနည်း။

ထိုဥပဒေထဲတွင် လူတိုင်း မဖြစ်မနေ အရက်သောက်ရမည်ဟု

ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကြောင့် လော။ မဟုတ်ပေ။

အကြောင်းကတော့ ရန်ကုန် ယစ်မျိုးခွန်ဥပဒေတွင် အုန်းရည်ကို

ထန်းရည်နှင့်တန်းတူထား ကာ ယမကာစာရင်းဝင်ကြောင်း သတ်မှတ်ထား၍ ဖြစ်၏ ။

ထိုယစ်မျိုးခွန်ဥပဒေကြမ်း ပုဒ်မ (၂) ပုဒ်မခွဲ (ဋ) အရ

‘ထန်းရည်ဆိုသည်မှာ ကဇော်ဖောက် သည်ဖြစ်စေ၊ မဖောက်သည်ဖြစ်စေ၊ ထန်း၊ ခနို၊

အုန်း၊ ပေ စသည့်အပင်တမျိုးမျိုးမှ ထွက်သောအ ရည်’ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ

အုန်းရည်သည်လည်း အရက်စာရင်း ဝင်သွားလေတော့သည်။

အုန်းရည်သည် အရက်စာရင်းဝင်သဖြင့် အုန်းရည်ထွက်ရာ

အုန်းသီးသည်လည်း အရက် သီး ဖြစ်လေပြီ။

ဒီကိစ္စကို ဘုန်းဘုန်းများ မကျေနပ်။ သူရာမေရီယထဲတွင် အုန်းရည်ပါ

တိုးသွားလေပြီ။

အုန်းရည်သောက်လျှင်တောင် အရက်သောက်သည်ဟူ၍ ဖြစ်ပြီး

အာပတ်သင့်တော့မည်။ မဖြစ်သေး။ ကျန်းဂန်များပြန်ကြည့်တော့လည်း

သူရာမေရိယထဲတွင် အုန်းရည်ကို မတွေ့။ ဒါ ကြောင့် ကန့်ကွက်မှဖြစ်မည်ဟုဆိုကာ ကန့်ကွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘာသာရေးသမားများနှင့် နတ်ယုံသူတွေလည်း အုန်းပွဲ
ငှက်ပျောပွဲတင်လျှင် ပြဿနာ တက်ပြီ။ ဘုရားကို အရက်ကပ်သလို ဖြစ်တော့မည်။

မဖြစ်သေး။ ဘုရားကိုအရက်ကပ်သည့်ကိစ္စက မသင့်တော်။
အခြားဘာသာများကြားလည်း နာမည်ပျက်စရာဖြစ်တော့မည်။

ထိုသို့ ကန့်ကွက်ကြသည်ကို အရက်သမားအပေါင်းက
သောင်းသောင်းဖျဖျ ထောက်ခံကြ သည်။

တကယ်တော့ အရက်သမားများကလည်း ထိုဥပဒေကို
ကန့်ကွက်ချင်နေတာကြာပြီ။

ထိုဥပဒေတွင် ပြည်တွင်းအရက်များကို အခွန်နှစ်ဆမှ လေးဆအထိ
တိုးမြှင့်ကောက်ခံမည် ဆိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အရက်တွေကို အခွန်တိုးကောက်လျှင် အရက်ဈေးတွေ တက်လာမည်။
အရက်သောက်သူ ကပဲ ပေးရမည်။

အခုတောင် အရက်တွေ ကွာလတီ မကောင်းတာ။ အခွန်တွေသာ
တိုးကောက်လျှင် အရက် ကွာလတီ ပိုလို့ပင် ညံ့သွားနိုင်သည်။

ပြီးတော့ ပြည်တွင်းအရက်တွေကိုသောက်နေတာ ဆင်းရဲသားတွေသာ
ဖြစ်သဖြင့် အရက် ဖိုး ပိုကုန်လျှင် ထမင်းဖိုးကို ထိခိုက်နိုင်သည်။

အရက်ဈေးကြီးသဖြင့် ပိုပြီးဈေးကြီးလာမည်။ ဒါဟာ နိုင်ငံတော်က
ချမှတ်ထားသည့် ဆင်းရဲ မွဲတေမှု လျှော့ချရေးအစီအစဉ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။

ဒါတွေကိုတွေးမိလျှင် အရက်သမားတွေ မကျေနပ်။ အရက်ဆိုင်ထဲတွင်
ပွစိပွစိ ဖြစ်ကုန် သည်။

သို့သော် ပေါ်တင်လည်း ကန့်ကွက်ပြီး ဆန္ဒမပြရဲ။

အရက်သမားတွေ ဆန္ဒပြကုန်ပြီဟု ဂျာနယ်တွေထဲ ဓာတ်ပုံကြီးနှင့် ပါလာလျှင် မခက်လော။

ဒါကြောင့် ဘာသာရေးသမားများ ကန့်ကွက်ရာနောက်သလို ဖောလိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုဥပဒေကို အုန်းစိမ်းရည်ရောင်းသူများကလည်း သူတို့ စီးပွားရေးကိုထိခိုက်သောကြောင့် ကန့်ကွက်ကြပြန်သည်။

အုန်းရည်သာ အရက်စာရင်းဝင်လျှင် သူတို့လည်း လိုင်စင်တွေဘာတွေ လုပ်နေရမှာ စိုး သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါသည်။

အုန်းရည်သာ အရက်စာရင်းကို တကယ်ဝင်သွားလျှင် ယခုလို အုန်းစိမ်းရည်များကို လွတ် လွတ်လပ်လပ်ရောင်းချလို့ ရတော့မည်မဟုတ်။

အရက်လိုင်စင်ကြေးတွေကလည်း ခေါင်ခိုက်နေသမို့ အုန်းရည်သမားတွေ လိုင်စင်ဝင်နိုင် မည်မထင်။

ဒါဆို အရက်ပုန်းဆိုင်တွေရှိသလို အုန်းရည်ပုန်းဆိုင်တွေလည်း ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည်။

လူတွေခမျာ အုန်းရည်သောက်ချင်လျှင်တောင် ခိုးကြောင်ခိုးပွက် သောက်ရတော့မည်။

ဒီလိုနှင့် ရန်ကုန်မြို့သားတို့ ထုံးစံအတိုင်း တက်ကြွလှုပ်ရှားသူများဦးဆောင်လျက် မြို့တော် ခန်းမရှေ့တွင် ဆန္ဒပြကြလေပြီ။

ဘုန်းဘုန်းများနှင့် ဘာသာရေးသမားကတော့ ဦးဆောင်သူ၊ သူတို့နောက်ကတော့ အုန်း စိမ်းရည်ရောင်းသူတွေ၊ သူတို့ကို ဝိုင်းဝန်းအားပေးသူတွေကတော့ အရက်သမားတွေ။

ထိုသို့ ဆန္ဒပြနေပြီး မကြာခင်မှာပင် ရှေးဟောင်းအဝတ်အစားများနှင့် လူများပါ တန်းစီပြီး ရောက်လာကြသည်။

သူတို့ကလည်း ‘အုန်းရည်သည် အရက်မဟုတ်’
ဟူသောဆိုင်းဘုတ်များကိုင်ကာ ရောက် လာကြခြင်းဖြစ်၏ ။

ထိုသို့ ရှေးဟောင်းအဝတ်အစားများနှင့် ဆန္ဒပြရန်
ရောက်လာသူများကိုတော့ ရန်ကုန်သား များ မြင်ဖူးကြပါလိမ့်မည်။
မြင်ဖူးရုံတင်မက ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျလည်း အုန်းပွဲငှက်ပျောပွဲများ ဆက်
ကပ်ဖူးသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ရှေ့ဆုံးက ကြွချီလာသူကတော့ ရွှေတိဂုံဘုရားတွင်နေသော
ရန်ကုန်ဘိုးဘိုးကြီးဖြစ်၏ ။ သူ့ နောက်က ဆူးလေ ဘိုးဘိုးကြီး၊ ဗိုလ်တထောင်
ဘိုးဘိုးကြီး၊ ဗိုလ်တထောင်ဘုရားမှ အမတော် မြ နန်းနွယ်တို့အပါအဝင် နေ့စဉ်
အုန်းပွဲငှက်ပျောပွဲများစွာ လက်ခံရရှိနေသော ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အနှံ့ရှိ
ဘိုးဘိုးကြီး၊ ဘိုးဘိုးလေး၊ အမတော်၊ ညီမတော်များ ဖြစ်ကြကုန်၏ ။

စုံဖြေ

*